

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 40	Utgitt 23 oktober	1948
--------	-------------------	------

Innhold.	Side
Skr. om bruk av piggråd i Fillan	867
» om endr. av § 8, 1. ledd, i forskr. om kvalitetskontroll for medisntran	867
» om politivedtekt for Herefoss	868
» om bandtvang for hund i Vågå	870
» om at bygningslova skal gjelda for Vee-sletta i Øvre Årdal ..	870
Res. om forskr. om tilvirking og omsetn. av eddik og eddikessens ..	870
» om forhøyelse av vrakeravgiften for klippfisk	875
» om endr. av res. om vrakeravgifter ved utførsel av saltet sild	875
Fiskereglar for Nesset	876
Skr. om regulering av Knardal haveby i Idd	877

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

9 oktbr.

I samsvar med § 1 i lov av 14 juli 1893 og kongelig resolusjon av 7 desember 1923 om piggråds anvendelse til gjerde, stadfestes hermed i henhold til Fillan herredstyes vedtak av 11 september 1948 følgende bestemmelser om bruk av piggråd i herredet:

- I. I Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke, skal det være tillatt å benytte 1 piggråd over vanlige gjerder.
- II. Gjerde langs offentlig veg skal være i samsvar med de forskrifter som til hver tid blir fastsatt av fylkesvegstyret.

Samtidig oppheves herredstyrets vedtak av 11 juni 1907 i samme sak.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

9 oktbr.

I medhold av lov av 25 juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. og kongelig resolusjon av 26 april 1946 har Fiskeridepartementet i dag bestemt at § 8, første ledd, i forskrifter av 18 mai 1946 om kvalitetskontroll for medisntran med virkning fra 1 januar skal lyde:

Til dekning av de med kontrollen forbundne utgifter oppkreves det ved utførsel her fra riket en avgift av all medisntran av kr. 2 pr. 100 kg av varens nettovekt. Avgiften oppkreves av tollvesenet.

11 oktbr. **Skriv frå Justis- og politidepartementet.**

Etter fullmakt gjeve ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlege førestellingar m. v., lov av 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet med nokre brigde vedtak av Herfoss heradstyre, Aust-Agder fylke, i møte 14 februar 1948 om politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På offentlig stad (d. e. alle vegar, plassar, bryggjer eller tilgjenge der det er ålmen ferdsle eller som er etla til ålmen ferdsle) eller innåt desse stadene må det ikkje finnast opplaup, samanstiming av folk, skriking, ståk, slagsmål, uvyrda åtferd, så den offentlege orden vert skipla, folk hindra eller ferdsla meinka.

§ 2. På eller innåt offentlig stad er det forbode å dansa, spela kort, drikke eller by rusdrykk. Likeeins er det forbode å skyta, brenna av fyrverk, dynamitt eller anna sprengto, kasta ball, snøball, stein eller anna som kan skade eller meinka ferdsla.

På eller innåt offentlig stad må ein handsome skytevåpen og driva sprengjingsarbeid med sers varsemd.

§ 3. Under aking med kjelka, spark, ski og liknande på offentlig stad, må ein syna turvande varsemd. Politiet kan heilt eller delvis nekta leik og skreiding på ski, kjelkar, spark eller liknande på nærare fastsett offentlig stad.

§ 4. Hestar, kyr og anna fe må ikkje tjorast slik at dei kjem inn på offentlig stad og heller ikkje sleppast til beiting på innehegna veg.

Bind ein hestar eller andre dyr nær offentlig stad, må det vera så forsvarleg gjort at dei ikkje kan slita seg. Heller ikkje må dei nå burt dit.

Uksar som er olme eller ustyrlige, eller andre dyr som er fårlege for ålmenn trygd, må ikkje gå lause på eller i nærleiken av offentlig stad.

§ 5. Hundar som er sinna eller brukar fara mot eller bita folk eller husdyr som ferdast på offentlig stad, eller å skrema deim med gøyning eller med å renna etter deim, skal eigaren eller brukaren halda i band eller lata gå med munnkorg.

Ukjende hundar og hundar som er herrelause eller som flakkar ikring som dei skulde vera det, kan politiet (lensmannen) setja inn dersom hundane ferdast på offentlig stad og gjera det kjent med lysing i blad eller oppslag. Melder ikkje eigaren seg innan

5 dager og legg dei utgifter som er gått med, kan hunden seljast eller 11 oktbr. avlivast.

§ 6. Avfall, spiker, glasbrot, flaskar, fruktskal og liknande må aldri verta kasta på offentleg stad. Skogsavfall, kvist, bar og anna må ikkje verta liggjande på vegkant, vegskråning eller i veggrofta.

§ 7. Det er forbode å skjera, skriva eller teikna på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur som vender ut mot offentleg stad. Treplantingar, blomar, eller andre ting som skal vera til ålmenn nytte eller pryd, må ikkje skadast på noko vis. Lovleg oppsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje rivast ned, flytjast, sulkast til eller gjerast uleselege.

§ 8. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka åtfærd som ikkje høver på sovåren stad. Ingen må gjera skade på gravstader, blomar eller gjerde.

§ 9. Offentlege framsyningar, konsertar og førestellingar av alle slag — kyrkjekonsertar undanteke — skal ikkje haldast utan skriftleg løyve frå politiet for kvar gong. Heller ikkje må nokon utan skriftleg løyve frå politiet som næring halda offentleg dans eller liknande. Løyvet vert gjeve til ein einskild person, og politiet kan når som helst ta løyvet attende. Slike tilstellingar må vera slutt kl. 1.

§ 10. Utan løyve frå politiet må ingen halda samkome med dans eller onnor samkome av berre eller for størsteparten selskapleg eller underhaldande art dersom der er ålmenn tilgjenge, eller tilgjenge for lagslemer eller liknande.

Løyve vert gjeve til einskild person som den ansvarlege.

Som vilkår for løyvet kan politiet:

- fastsetja avgrensingar til visse dager eller visse tider av døgnet, likevel ikkje lenger enn kl. 1,
- krevja at det på møtestaden så lenge samkoma varar er tilstades ordensvern som er godkjent av politiet,
- krevja hævleg betaling til ekstra politioppsyn på og utanom møtestaden.

Forskotsbetaling kan krevjast.

Offentleg tillysing er forbode før løyve er gjeve. Eit gjeve løyve kan politiet når som helst ta attende.

Ordensvernet har som plikt å sjå etter at alt går sømleg og fredleg for seg. Politiet kan krevja hjelp av ordensvernet t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden.

§ 11. For løyve etter § 9 vert å leggja ei avgift til heradskassa på 5—20 % av bruttoinntekta frårekna avgift til staten, etter avgjerd av politiet (lensmannen). Bygda sine eigne lag er fritekne for avgift, sameleis tilstellingar som vert haldne for velgjerande føremål. Avgift kan ettergjevast av formannskapet.

- 11 oktbr. § 12. På offentlege førestellingar og samkomer av alle slag må ingen syna usømlig framferd eller gjera noko som kan skipla eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømlig åt, skal visast burt.

Dei som skipar til samkoma har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 13. Det er forbode å selja eller gjeva tobakk i noko form til born under 15 år. Mot dagsett skriftleg fråsegn frå foreldre eller andre føresette kan born under 15 år få lov til å kjøpa tobakk når mengda er oppgjeve.

§ 14. Brot på denne vedtekta vert straffe etter § 339 nr. 2 i straffelova, så framt ikkje strengare straffevetak vert å nytta.

§ 15. Denne vedtekta tek til å gjelde 1 månad etter at den er stadfest av Justisdepartementet.

- 12 oktbr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 10 juli og 25 september 1948, der Vågå heradstyre i samsvar med § 3, 2. leden i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund, har fastsett at eigar eller innehavar av hund i Vågå herad, Opland fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. Påbodet gjeld ikkje hund som vert brukt til gjæting og heller ikkje hund som vert brukt til lovleg jakt og på forsvarleg måte er fylgd av eigar eller innehavar.

- 14 oktbr. **Skriv frå Forsyningsdepartementet.**

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 fastset departementet at lova skal gjelda for Vee-sletta i Øvre Årdal, Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke, innafor desse grensane:

Mot nord Utle elva, mot vest Årdalsvatnet, mot sør fjellfoten og mot aust fabrikkområdet til A/S Årdal Verk.

- 15 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Forskrifter om tilvirking og omsetning av eddik og eddikessens.

I medhold av lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer av 17 juni 1932, jfr. lov av 24 oktober 1946, bestemmes:

§ 1. *Definisjoner.* Med «Eddik» menes i disse forskrifter en oppløsning som inneholder eddiksyrer i en mengde under 12 %, men ikke under 4 %, og som for øvrig er tilvirket:

a. Ved eddikgjæring i etyllalkohol-oppløsning. Denne vare kalles nedenfor «Gjæringseddik».

b. Ved fortynning med vann av kjemisk framstilt eddiksyre. Denne 15 oktbr. vare kalles nedenfor «Destillasjonseddik».

Med «Eddikessens» menes i disse forskrifter en oppløsning som inneholder 35 % eddiksyre og som for øvrig er tilvirket i samsvar med kravene i forskriftene ved fortynning med vann av kjemisk framstilt eddiksyre.

§ 2. *Gjæringseddik.* Ved tilvirking for salg eller fordeling av gjæringseddik skal råmaterialene som forgjæres være uklanderlige i hygienisk henseende. Det vann som brukes må tilfredsstille kravene til et godt drikkevann. Sprit som brukes må ikke inneholde metyllalkohol i større mengder enn 20 g i literen. Under tilvirkingen kan tilsettes næringsstoffer som er nødvendige for eddikbakteriene.

Gjæringseddik skal være klar og fri for muggsopp og for eddikål som danner synlig bunnfall. Gjæringseddik må ikke inneholde fri mineralsyre eller tunge metaller, og ikke andre organiske syrer enn eddiksyre utover de små mengder som stammer fra råmaterialene.

Gjæringseddik skal inneholde minst 50 g eddiksyre i literen. Dog kan frukteddik tilvirket ved eddikgjæring av frukt- eller bær-saft uten sukkertilsetning, inneholde ned til 40 g eddiksyre i literen.

Gjæringseddik skal omsettes under hovedbetegnelsen eddik eller under følgende hovedbetegnelser (se § 7): Vineddik, drueeddik, fruktvineddik, frukteddik, malteddik eller spriteddik, hvis minst 90 % av råmaterialene som er forgjæret har vært henholdsvis vin, druevin, druesaft, fruktvin, frukt- eller bær-saft, vorter eller for-tynnet sprit.

Etiketten på den nærmeste emballasje for gjæringseddik skal inneholde en tilleggsbetegnelse (se § 7) med minst 3 mm høye bokstaver: «Framstilt ved eddikgjæring».

Om merking av varen, se for øvrig §§ 4—7.

§ 3. *Destillasjonseddik.* Den eddiksyre som brukes ved tilvirking for salg eller fordeling må ikke inneholde mer enn 0,5 g maur-syre i 100 g og må for øvrig tilfredsstille renhetskravene til eddiksyre for næringsmiddelbruk. Det vann som brukes må tilfredsstille kravene til et godt drikkevann.

Destillasjonseeddik skal være klar. Den må ikke inneholde fri mineralsyre, tunge metaller, empyreumatiske stoffer eller andre for-urensninger.

Destillasjonseddik skal bare omsettes under hovedbetegnelsen eddik (se § 7) og må inneholde minst 50 g eddiksyre i literen.

Etiketten på den nærmeste emballasje for destillasjonseddik

15 oktbr. skal inneholde en tilleggsbetegnelse (se § 7) med minst 3 mm høye bokstaver: »Framstilt av eddiksyre».

Om merking av varen, se for øvrig §§ 5—7.

§ 4. *Eddikblandinger.* Blandinger av gjæringseddik og destillasjonseddik må ikke tilvirkes for salg eller omsettes. I lokaler hvor det tilvirkes gjæringseddik må det ikke finnes kjemisk framstilt eddiksyre.

Hovedbetegnelsen eddik skal også brukes for en vare som er en blanding av de i § 2 nevnte slags gjæringseddik. I en tilleggsbetegnelse kan blandingsforholdet angis.

§ 5. *Tilsetninger til eddik.*

A. Eddik kan tilsettes uten deklarasjon: 1) Sukker, 2) koksalt, 3) sukkerkulør, 4) uttrekk (med eddik eller eddiksyre oppløsning) av alkannarot, 5) stoffer som dannes i minimale mengder ved katadynisering, 6) svovelsyring i en mengde av inntil 200 mg SO_2 i literen, 7) for destillasjonseddik dessuten eteriske oljer og essenser for korrigering av smak og aroma.

Det er ikke tillatt ved merking eller i reklame å påberope seg at noen av de ovenfor nevnte tilsetninger er benyttet (om reklame, se for øvrig § 7).

B. Eddik kan tilsettes mot deklarasjon:

1. For gjæringseddik: Uttrekk av aromatiske plantedeler (f. eks. krydder), fruktsaft eller eteriske oljer, så varen selv ved fortynning til minste brukstyrke får tydelig preg av det. Varen gis da en tilleggsbetegnelse (med minst 3 mm høye bokstaver) som forklarer hvorfor varen har en bestemt karakter, f. eks.: »Med krydder», «Kryddereddik», «Estragoneddik».
2. For destillasjonseddik: Kunstige smakstoffer (fruktestere og liknende). Varen gis da en tilleggsbetegnelse med minst 3 mm høye bokstaver: «Tilsatt kunstig smakstoff».

Det er forbudt å tilsette eddik andre stoffer enn de som er nevnt foran.

§ 6. *Styrken av de vanlige eddikslag.* Tilleggsbetegnelser som bordeddik, eddik til matbruk, husholdningseddik eller liknende kan bare brukes for 5 % eddik som skal inneholde minst 50 g og ikke over 55 g eddiksyre i literen.

Tilleggsbetegnelser som sylteeddik, eddik til sylting eller liknende kan bare brukes for 7 % eddik som skal inneholde minst 70 g og ikke over 75 g eddiksyre i literen.

Tilleggsbetegnelser som sterkeddik eller liknende må bare brukes for 12 % eddik som skal inneholde minst 115 g og ikke over 125 g eddiksyre i literen.

Tilleggsbetegnelsen «For konservesfabrikker» kan brukes for 15 oktbr. 10 % eddik som skal inneholde minst 95 g og ikke over 105 g eddiksyre i literen. Denne vare må bare selges til konservesfabrikker og emballasjen må inneholde minst 10 liter av varen.

Hovedbetegnelsen frukteddik må bare brukes for 4 % eddik som skal inneholde minst 40 g og ikke over 45 g eddiksyre i literen.

Eddik med et annet innhold av eddiksyre enn i de ovenfor nevnte vanlige eddikslag må ikke tilvirkes for salg eller omsettes uten særskilt tillatelse fra Landbruksdepartementet.

§ 7. *Merking og reklame.* Etiketten på nærmeste emballasje for eddik skal gi opplysning om:

- Varens hovedbetegnelse (f. eks.: Eddik, Spriteddik).
- Varens styrke angitt i prosent med nærmeste hele tall, f. eks.: Spriteddik 5 %, svarende til 50 g eddiksyre i literen.
- Tilvirkerens eller importørens navn og adresse.
- De tilleggsbetegnelser som er påbudt i disse forskrifter.

Hovedbetegnelsen og prosentangivelsen må være likt utstyrt og ha tydelig større bokstaver enn i alle andre opplysninger. Bokstavenes størrelse må være minst 6 mm. Hovedbetegnelsen kan inneholde firmanavnet eller et fantasinavn godkjent av Landbruksdepartementet. Andre hovedbetegnelser enn de som er nevnt i disse forskrifter må ikke brukes. Påbudte tilleggsbetegnelser må ha minst 3 mm høye bokstaver og må anbringes like under hovedbetegnelsen. Ord som er tillatt, men som ikke hører til den påbudte merking, må ikke ha bokstaver som er mer enn halvt så høye som i hovedbetegnelsen.

Importert eddik eller eddikessens skal være merket «Utenlandsk» på et iøynefallende sted og med bokstaver av samme høyde som i hovedbetegnelsen.

Ved merking av og i reklame for eddik er det forbudt å påberope seg egenskaper som ikke lar seg bevise eller å foreta sammenlikning med egenskaper hos eddik som er tilvirket etter andre prinsipper. (Om forbud mot reklame av ikke deklarererte tilsetninger, se § 5 A.)

Ved merking av og i reklame for eddik må ikke brukes bilder av planter eller frukter eller ord fra planteriket eller ordforbindelser hvori slike ord forekommer på norsk eller fremmed språk med mindre dette gir uttrykk for slike råmaterialer som hovedsakelig har vært forgjæret for å tilvirke gjæringseddik.

§ 8. *Emballasje.* Eddik må bare omsettes til forbrukere i lukket emballasje fra tilvirkeren eller importøren. Dog kan eddik, med tilvirkerens samtykke, tappes på flasker av andre enn tilvirkeren, når

15 oktbr. tilvirkerens etikett settes på flasken og etiketten gir opplysning om navn og adresse på det firma som har ansvaret for tapningen.

§ 9. *Eddikessens*. Eddiksyreoppløsninger som inneholder mellom 350 og 360 g eddiksyre i literen skal omsettes under hovedbetegnelsen «Eddikessens 35 %». Eddiksyreoppløsninger med et annet innhold av eddiksyre (over 12 %) må ikke ved forhandling, merking eller reklame utgis for eddik (eller eddikessens) eller på noen som helst annen måte settes i forbindelse med eddik.

Kvaliteten av Eddikessens 35 % fortynnet til 5 % må svare til de krav som ovenfor er stilt til destillasjonseddik.

Eddikessens 35 % skal i detaljsalg bare forhandles på lukkede, graderte sylindriske standardflasker à 0,50 l (originalemballasje).

På etikett for Eddikessens 35 % skal stå:

- a. Varens hovedbetegnelse: »Eddikessens 35 %».
- b. Tilvirkerens navn og adresse.
- c. Flaskens eller emballasjens volum i liter (f. eks. 0,50 l).
- d. «Framstilt av eddiksyre».
- e. Bruksrettledning:

Bordeddik 5 %. Fyll 2 delstreker Eddikessens 35 % i en hel flaske og fyll etter med kaldt, kokt vann.

Sylteeddik 7 %. Fyll 3 delstreker Eddikessens 35 % i en hel flaske og fyll etter med kaldt, kokt vann.

- f. Øverst eller nederst og med iøynefallende røde bokstaver på lys bunn: «Forsiktig. Må blandes med vann før bruken. Bør oppbevares innlåst».

Ved merking av og i reklame for Eddikessens 35 % gjelder for øvrig de bestemmelser som er angitt i § 7.

§ 10. *Erstatningsmidler for eddik*. En vare som er bestemt til eller egnet til å brukes som erstatningsmiddel for eddik, men som ikke tilfredsstiller kravene i disse forskrifter, må ikke forhandles under betegnelsen eddik eller ordsammensetninger hvor ordet eddik forekommer.

Ved merking, forhandling og reklame av erstatningsmidler for eddik må det ikke på noen måte gis skinn av at varen er eddik.

§ 11. *Kontroll*. Enhver som tilvirker eller importerer eddik eller eddikessens må melde dette til Landbruksdepartementet.

Landbruksdepartementet bemyndiger kontrollører til å ta ut prøver til kontroll hos de enkelte tilvirkere og fra importerte varepartier. For prøver som i kontrolløyemed uttas hos tilvirker eller fra lager som tilhører ham, betales ikke vederlag.

Den som under kontrollvirksomhet får kjennskap til drifts- eller forretningsforhold, plikter å bevare taushet om slike forhold for så vidt ikke hans tjenesteplikt krever noe annet.

Landbruksdepartementet fastsetter for øvrig hvordan kontrollen 15 oktbr. skal gjennomføres.

§ 12. *Kontrollavgift.* Enhver som tilvirker for salg eddik og eddikessens skal fra den tid Landbruksdepartementet bestemmer svare en avgift på 0,5 % av salgsbeløpet for disse varer til dekning av utgiftene ved kontroll. Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere bestemmelser om avgiftens oppkreving og innbetaling.

§ 13. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av disse forskrifter eller bestemmelser som treffes i medhold av disse straffes etter lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932, § 4, jfr. lov av 24 oktober 1946.

§ 14. Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen av og kontrollen med overholdelsen av forskriftene, og kan i særskilte tilfelle dispensere fra dem.

§ 15. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

15 oktbr.

I medhold av § 8 i lov av 30 september 1921 om vraking av klippfisk og saltfisk bestemmes:

Den i kongelig resolusjon av 20 desember 1946 fastsatte vrakeravgift for klippfisk forhøyes fra 1 januar 1949 og inntil videre til 17 øre pr. vekt (20 kg).

Kongelig resolusjon.

15 oktbr.

I medhold av § 14 i lov av 22 juni 1934 om kontroll med sild bestemmes:

I.

Avsnitt VI i kongelig resolusjon av 28 juli 1937 skal lyde:

Ved utførselen av saltet sild skal det betales til statskassen følgende vrakeravgifter, der oppkreves av tollvesenet:

1. For saltet fetsild:

50 øre pr. heltonne eller pr. 2 halvtønner.

60 » » 4 kvarttonner.

80 » » 8 åttendedelstønner.

80 » » 10 10 liters spann.

For en enkelt (eller overskytende) halvtønne 30 øre

» » » » kvarttønne 20 »

» » » » åttendedelstønne 12 »

» et » » » 10 liters spann 10 »

For mindre emballasje: pr. stykke 6 »

- 15 oktbr. 2. For saltet islandssild, nordsjøsild, skjæresild og småsild:
 40 øre pr. tønne hva enten det er 1 heltønne, 2 halvtønner, 4 kvarttønner eller 8 åttendedelstønner; for overskytende brøkdeler (eller deler) betales som for 1 hel tønne; likeså for en enkelt brøkdelerstønne alene. For mindre emballasje:
 6 øre pr. 10 liters spann.
 4 » » 5 » » »

3. For saltet storsild og vårsild:
 30 øre pr. tønne hva enten det er 1 heltønne, 2 halvtønner, 4 kvarttønner eller 8 åttendedelstønner; for overskytende brøkdeler (eller deler) betales som for 1 hel tønne; likeså for en enkelt brøkdelerstønne alene. For mindre emballasje 4 øre pr. stykke.

4. For vraking av sild til innenlands konsum og for fornyet vraking betales de samme avgifter som nevnt under punktene 1—3. For frivillig vraking betales sådan avgift som Fiskeridepartementet bestemmer. Avgiften for vraking av sild til innenlands konsum, fornyet og frivillig vraking betales forskuddsvis til den som forestår vrakingen.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1949 og gjelder inntil videre. Fra ikrafttredelsen oppheves kongelig resolusjon av 11 oktober 1946 om forhøyelse av vrakeravgiften for saltet sild.

- 15 oktbr. **Fiskereglar for Nesset herad, Møre og Romsdal fylke.**

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk frå 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon frå s. d., har Landbruksdepartementet 15 oktober 1948 fastsett desse reglar for innlandsfisket i Nesset herad, Møre og Romsdal fylke:

1. Frå og med 1 september til og med 31 oktober er alt fiske med garn forbodi.

Dette gjeld likevel ikkje fiske etter røye på gyteplassane når dei ligg minst 100 meter frå elve- eller bekkeos.

2. Til kvar tid er det forbodi å bruka desse reiskap eller fangst-måtar:

- Lyster eller annan reiskap med spiss eller krok som ikkje er rekna på å verta slukt av fisken.
- Oter.
- Line.
- Kastenot.
- Bruk av demming og tapping.
- Fiske med hendene. (Tumming.)

g. Bruk av kunstig lys.

15 oktbr.

h. Garn i Kjerringtjønn, Paulvatnet, Kleppvatnet, Nedre og Øvre Solbjørvatn og Haravatnet.

3. Det er til kvar tid forbodi å bruka bunden reiskap med mindre moskevidd enn 40 mm rekna frå knutes til knutes midpunkt i vât stand i Meisalvatnet og alle Rausandtjønn.

Til fiske andre stader med unnatak av Skjørsætervatna, Tjellevatna og Vetavatna, er det til kvar tid forbodi å bruka bunden reiskap med mindre moskevidde enn 32 mm rekna som nemnt.

For bruk av håv til hjelpereiskap gjeld ikkje føresegnene om moskevidd.

4. Fangen aure som er mindre enn 25 cm rekna frå snute-spissen til enden av dei mellomste strålane i sporden, skal straks mest mogeleg uskadd setjast ut i vatnet igjen.

5. For vassdrag som lagar grense mot granneherad, gjeld desse reglar berre om tilsvarande føresegner gjeld i nemnde herad.

6. Brot på desse reglar er straffbart.

7. Desse reglar vert sett i kraft 1 januar 1948.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

15 oktbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, jfr. § 24 i lov om kommunestyre på landet av 10 juli 1938, stadfester departementet vedtak av Idd formannskap, Østfold fylke, i møte 4 september 1948 om regulering av Knardal haveby, Idd.

Videre har departementet i henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, jfr. § 24 i lov om kommunestyre på landet av 10 juli 1938, stadfestet formannskapets vedtak samme dag om regulerings- og bygningsvedtekter i forbindelse med reguleringen.

Utgiver: Statsråd-sekretær Lelf Østern.